

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων ♦ bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs

δεκέμβριος 2001 - ανουάριος 2002 - n° 15 - décembre 2001/janvier 2002

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ

EDITO

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Πέρασε σχεδόν κι αυτή η χρονιά, το 2001, η πρώτη του 21ου αιώνα και φτάνουν οι γιορτές του τέλους του χρόνου, τα Χριστούγεννα. Σε ένα μήνα περίπου, θα γιορτάσουμε την αρχή της νέας χρονιάς του 2002, που θα σημάζει τη κατάργηση των εθνικών νομισμάτων σε 12 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη εισαγωγή του νέου κοινού νομίσματος, του ευρώ. Θα μετράμε λοιπόν και θα λογαριάζουμε σε ευρώ. Μπαίνουμε σε ένα ένα νέο στάδιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, με αντίκτυπο στην απτή καθημερινή πραγματικότητα. Η συνδρομή στην Ελληνική Κοινότητα θα μετριέται σε ευρώ και θα είναι 16 ευρώ το χρόνο (1), για το πρώτο μέλος μιας οικογένειας και 8 ευρώ για κάθε υπόλοιπο μέλος της ίδιας οικογένειας, 8 ευρώ επίσης για τους φοιτητές και τους συνταξιούχους. Η συνδρομή στο δελτίο θα είναι επίσης 16 ευρώ. Τελευταία ευκαιρία, λοιπόν για όσα από τα μέλη μας δεν έχουν ακόμη πληρώσει τη συνδρομή τους, να τη πληρώσουν σε φράγκα μέχρι 31/12/2001.

Χρόνια Πολλά, Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος 2002.

Παρίσι 25 Νοεμβρίου 2001
Ανδρέας Τσαπής

BONNES FÊTES

La fin de l'année 2001, la première du XXIème siècle approche et avec elle les fêtes de la fin d'année et Noël. Dans un mois, et quelques jours, nous fêterons le début de l'année 2002, qui verra la disparition des monnaies nationales dans 12 pays de l'Union Européenne et l'apparition de la nouvelle monnaie commune de l'euro.

Les comptes et calculs seront faits en euros. Nous entrons dans une nouvelle étape de l'intégration européenne, qui a des répercussions dans la vie quotidienne. La cotisation à la Communauté Hellénique sera 16 euros (1), pour le premier membre d'une famille et de 8 euros pour tout autre membre de la même famille, les étudiants et les retraités. L'abonnement au deltío est fixé à 16 euros aussi. Tous les membres de la Communauté qui n'ont pas encore payé leur cotisation de 2001 pourront l'acquitter en francs, jusqu'au 31/12/2001.

Bonnes Fêtes, Joyeux Noël et Heureux Nouvel An 2002.

Paris, le 25 novembre 2001
Andréas Tsapis

(1) Aux termes de l'article 5-II de l'ordonnance n° 2000-916 du 19 septembre 2000 (JO du 22 septembre 2000), " le montant de 100F est remplacé par le montant de 16 euros ", à compter du 1er janvier 2002.

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισίου και Περιχώρων, η Κυπριακή Κοινότητα Γαλλίας και ο ΑΕΤΟΣ σας καλούν τη Κυριακή 6 Ιανουαρίου 2002, στις 5 μ.μ. στο Ελληνικό Σπίτι να κόψουμε μαζί για το καλό του νέου χρόνου τη Πρωτοχρονιάτικη Πίττα.

LA COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS,
LA COMMUNAUTÉ CHYPRIOTE DE FRANCE ET AETOS
vous invitent le Dimanche 6 janvier 2002 à 17 : 00 heures,
à la Maison de la Grèce, à partager la traditionnelle Pitta du Nouvel An.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ

Αποκαλούμε Δωδεκαήμερο ή Δωδεκάμερο, τις 12 ημέρες, 13 στη πραγματικότητα, που αρχίζουν τα Χριστούγεννα και τελειώνουν την ημέρα των Φώτων. Αυτές τις ημέρες γιορτάζεται ένας κύκλος δοξασιών, εθίμων και ... προλήψεων.

Ξεκουράζεται έτσι η ψυχή μας με τα εξαιρετικά γεγονότα, που ρυθμίζουν τον χρόνο, τότε που ο καιρός δεν είναι ο χρόνος, για να συνεχίσει την πορεία της ανανεωμένη με ελπίδα και κουράγιο για τα μέλλοντα.

Το Δωδεκαήμερο, πολλά γιορταστικά έθιμα, που έχουν ειδωλολατρική καταγωγή, διασταυρώνονται με τα χριστιανικά έθιμα, που τα αντικατέστησαν. Εορτάζονται όχι μόνο τα Γενέθλια του Θεανθρώπου, έκφραση αιωνίου Φωτός, αλλά ταυτόχρονα ένα σωρό δεισιδαιμονίες και δοξασίες, που περιορίζουν τους ανθρώπους στα σπίτια τους, ιδίως τη νύχτα και τους συγκεντρώνουν γύρω από την αναμένη εστία, που τιμάται σχεδόν ειδωλολατρικά.

Αρχικά, στη πρωτοχριστιανική εποχή, η Γέννηση του Χριστού, μικρής σημασίας τότε, εορταζόταν στις 6 Ιανουαρίου μαζί με τη Βάπτισμα του Θεανθρώπου. Η ημερομηνία της 6ης Ιανουαρίου συνέπιπτε με τις γιορτές, του Οσίρη της Αιγύπτου και του Διονύσου των Ελλήνων. Ο χριστιανός απολογητής Ωριγένης, περί το 245 μ.Χ., υποστήριξε ότι είναι ανάρμοστο να εορτάζεται η Γέννηση του Βασιλέα των Ουρανών, γιατί δεν είναι ούτε Φαραώ, ούτε επίγειος άναξ.

Τα πράγματα άλλαξαν με την εμφάνιση διαφόρων αιρέσεων και ειδικά αυτής των Μανιχαίων που το 4ο μ.Χ. αιώνα θεωρούσαν πως ο Χριστός ουδέποτε είχε γεννηθεί. Ο εορτασμός της Γέννησης του Ιησού Χριστού μετατοπίστηκε και καθιερώθηκε να γίνεται στις 25 Δεκεμβρίου. Το 354 μ.Χ. είναι η πρώτη γνωστή αναφορά αυτής της ημερομηνίας ως ημέρας Γέννησης του Ιησού. Ο αυτοκράτορας της Δύσης Ονώριος (395-423) ώρισε με διάταγμα του 400μ.Χ. πως η 25η Δεκεμβρίου θα είναι μία από τις τρεις μεγάλες εορτές της Εκκλησίας, και κατόπιν τούτου τα θέατρα πρέπει να αργούν την ημέρα αυτή.

Η ημερομηνία αυτή έχει μεγάλη εορταστική σημασία γιατί είναι πολύ κοντά με την ημέρα της γεννήσεως του ηλίου, την ηλιακή εορτή της 21ης Δεκεμβρίου, το ηλιακό ηλιοστάσιο. Η ημερομηνία αυτή αναφέρεται στους Ρωμαίους ως Dies natalis solis invicti

(γενέθλιος ημέρα του ακίνητου ήλιου). Η λατρεία του Μίθρα, ηλιακού θεού, που ονομαζόταν ακίνητος ήλιος, ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένη και είχε εξαπλωθεί μέσω των ρωμαϊκών λεγεώνων ως τη Γερμανία. Οι Ρωμαίοι γιόρταζαν στις 17 ή 19 Δεκεμβρίου τα Σατουρνάλια, προς τιμή του Κρόνου, γιορτή με στοιχεία που θυμίζουν τις δικές μας Αποκριές. Στο τέλος της χρονιάς εορταζόταν μια άλλη μεγάλη τελετή προς τιμή του διπρόσωπου θεού Ιανού- που έδωσε το όνομα στο μήνα Ιανουάριο- με τραγούδια μασκαρέματα και χορούς. Αυτές ήταν οι ρωμαϊκές καλένδες, που μολονότι ήταν άγνωστες στην Ελλάδα, γιορτάζονταν στο Βυζάντιο. Οι μασκαρεμένοι πείραζαν τους ανθρώπους, έμπαιναν στα σπίτια και αναστάτωναν τα νοικοκυριά. Αυτή η συνήθεια με την πάροδο του χρόνου, έδωσε πιθανόν το έθιμο των Καλλικαντζάρων ή Καλλιτζάκγαρων (στον Πόντο), ή των Παγονών (αβάπτιστων παιδιών) με ονόματα, όπως Μαντρακούκος, Μαγάνας, Καταχανάς, Κοψομεσίτης, Κοψαχείλης, Κωλοβελόνης και άλλα... Είναι κατά μία δοξασία ξωτικά, που όλο το χρόνο πριονίζουν το δέντρο που κρατάει τη γή και βγαίνουν στην επιφάνεια τρώγοντας τις εορταστικές λιχουδιές, μαγαρίζουν τα τρόφιμα και κάνουν ένα σωρό ζημιές. Ο καθένας έχει και ένα κουσούρι, άλλος είναι κουτσός, άλλος μονοπόδαρος, άλλος στραβός, άλλος στραβοχέρης... Επιστρέφουν στα έγκατα της γής όταν ο ιερέας ευλογήσει τα νερά των Φώτων, οπότε ο κορμός του δέντρου, που στηρίζει τη γή πρόφτασε να ανασυσταθεί.

Λέγεται ότι φονάζουν τη μέρα των Φώτων
Ερχεται ο ζουρλόπαπας
Με την αγιαστούρα του
Και με την βρεχτούρα του.
Φύγετε να φύγουμε.

Και τότε πιά, ο κόσμος ησύχαζε !
Η ετυμολογία της λέξης καλλικαντζαρος μάλλον προέρχεται από το καλός και τσαγγίον (υπόδημα στο Βυζάντιο), δηλαδή καλό ποδαρικό, το γούρικο

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ

→ παπούτσι, που φέρνει ευτυχία στο σπιτικό. Γιατί εμφανίζονται αυτές τις ημέρες ; Μια εξήγηση μπορεί να βρεθεί στη δοξασία των αρχαίων Ελλήνων, που πίστευαν πως οι ψυχές μερικές φορές το χρόνο βρίσκουν τη πόρτα του Αδη ανοικτή, βγαίνουν λοιπόν και γυρίζουν χωρίς περιορισμούς. Γι αυτό στη αρχαιότητα οι Αθηναίοι περισχοίνιζαν τα ιερά τους με κόκκινο νήμα δημιουργώντας μαγικό κύκλο να μην περάσουν οι ψυχές : Θύραζε, Κήρες, ουκέτ' Ανθεστήρια. Στη Κύπρο μπορεί να δει ακόμη και σήμερα εκκλησιές περισχοινισμένες πολλές γύρες, συνήθως ξωκλήσια, με άσπρη κλωστή, που περνάει μέσα και από τα μάνταλα της πόρτας για να μη μπορεί να ανοιχθεί ο ναός, χωρίς να κοπούν τα νήματα. Με την αλλαγή του ημερολογίου από σεληνιακό (13 μήνες) σε ηλιακό, περίσσεψαν μέρες, που για πολλούς ήταν μέρες ξεκάρφωτες, κομμένες από τον κορμό του χρόνου και οι νύχτες ήταν αλτές, λυτές, με τους Καλλικαντζάρους ελεύθερους να οργιάζουν σε βάρος των ανθρώπων. Πολλά είναι τα αποτρεπτικά μέσα για να κρατηθούν μακριά οι καλλικαντζαροί, ένα σκουλί λινάρι στη πόρτα, ή ένα κατωσάγωνο χοίρου ή ο εξευμενισμός προσφέροντας τους γλυκά και τηγανίτες. Το κύριο όμως μέσο για να μη πλησιάσουν είναι η φωτιά.

Γι αυτό η φωτιά καίει μέρα-νύχτα στο τζάκι, το Δωδεκαήμερο. Το κούτσουρο του νοικοκύρη, συνήθως από δέντρο αγκαθωτό, αχλαδιά ή αγριοκερασιά, λέγεται σε πολλές περιοχές Χριστόξυλο, δωδεκαμερίτης, σκαρκάντζαλος. Το άναμα της φωτιάς είναι το λεγόμενο πάντρεμα της : στη Κεφαλονιά βάζουν δύο κούτσουρα (το ζευγάρι) και κόβουν τη κουλούρα της γωνιάς, λαδώνοντας τη σταυρωτά πάνω από τη φωτιά, στη Κέρκυρα βάζουν τρία κούτσουρα, το τρίτο συμβολίζει τον κουμπάρο, στη Χίο βάζουν ξύλο από ελιά και τα παιδιά το ράντιζαν με καρύδια και αμύγδαλα.

Άλλο έθιμο της πρωτοχρονιάς είναι η βασιλόπιτα, συνδυασμός του εορταστικού άρτου και του μελιπήκτου των αρχαίων προσφορών προς τους θεούς για την εξασφάλιση της υγείας και της τύχης. Το όνομα είναι αναφορά στον Άγιο Βασίλη, που ο ορθόδοξος κόσμος εορτάζει τη πρώτη μέρα του χρόνου. Το νόμισμα της βασιλόπιτας φέρνει, σε όποιον το βρεί, τύχη και ευτυχία όλο το χρόνο. Κόβεται τη παραμονή ή ανήμερα της Πρωτοχρονιάς με μόνη εξαίρεση τη Ζάκυνθο, που κόβουν τη κουλούρα τα Χριστούγεννα.

Η Ζακυνθινή κουλούρα χρειάζεται ολόκληρη ιεροτελεστία για το ζύμωμά της από το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, ως το κόψιμό της με το Γύρεμα μέσα (ένα νόμισμα), κοντά στο τζάκι, με δύο ξύλα σταυρωτά να καίνε.

Σε άλλα μέρη όπως στη Πελοπόννησο είχανε τη βασιλόκοτα, ενώ στην Ηπειρο βάζανε μέσα και σταυρούς από σιτοκάλαμο, κλήμα ή κρανιά, ώστε ανάλογα με τα κομμάτια γνωρίζανε τη τύχη ή την επαγγελματική κλίση του καθενός προς τη γεωργία, οينوποιία ή την ποιμενική ζωή. Υπήρχαν περιοχές της Ελλάδας, που οι βασιλόπιτες ήταν με κρέας, με τουλουμοτύρι, με ρύζι, με πλιγούρι κλπ... Τα κομμάτια της βασιλόπιτας κόβονται με μια τυπική σειρά : για τον Αη Βασίλη, για τον ξένο, αλλού για την Παναγιά ή τον Χριστό και για τα μέλη της οικογένειας. Σε διάφορες περιοχές κόβουν για τα χωράφια, για τα ζώα, για τη βάρκα και φροντίζουν αυτή τη βραδιά ακόμα και τα ζώα στο παχνί νάχουν διπλή μερίδα. Υπάρχουν περιοχές, που η νοικοκυρά, τη παραμονή ης Πρωτοχρονιάς ζυμώνει τη βουόπιτα, πίτα για τα ζώα.

Τη νύχτα της 31ης Δεκεμβρίου, τη στιγμή που έρχεται ο νέος χρόνος ανοίγουν τα ανατολικά παράθυρα για να τον δεχθούν και να τον καλωσορίσουν από το καλό και ευλογημένο μέρος του σπιτιού. Από το χάραμα ο καθένας βρίσκεται σε μιά δεισιδαιμονική αναμονή να πρωτοακούσει ή να πρωτοαντικρύσει κάτι καλό και ευοίωνο. Πίνουν το αμίλητο νερό, που βουβές έφεραν οι κόρες του χωριού από τη πηγή, πίνουν τη πέτρα τη μαλιαρή στη θάλασσα και σπάνε στο πάτωμα ένα ρόδι με την ευχή όσα σπόρια έχει το ρόδι τόσα καλά να χυθούν στο σπίτι μας τούτο το χρόνο. Πανελλήνιο έθιμο από την αρχαιότητα είναι το κρέμασμα του σκιλλοκρέμυδου στη πόρτα για το καλό το μάτι.

Τελικά δεν πρέπει να ξεχάσουμε το έθιμο να παίζονται τυχερά παιχνίδια τη παραμονή της Πρωτοχρονιάς, μερικές φορές τόσο υπερβολικά που έκαναν το ποιητή να λέει :

Αης Βασίλης έρχεται από τη Καισαρεία
Βαστάει τραπουλόχαρτα και παίζει τη πασέτα
Βασίλη πούθεν έρχεσαι ; Βασίλη που πηγαίνεις ;
Από τις λέσχες έρχομαι, πηγαίνω και στα σπίτια
(Α. Λασκαράτος)

Χρόνια Πολλά ! Καλή Χρονιά κι ότι ποθεί ο καθένας !

Πάνος Σαριάνος

ΚΑΙ ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2002 :

ΕΥΡΩ

Από τις αρχές του 2002 τα χαρτονομίσματα και τα κέρματα των εθνικών νομισμάτων των 12 χωρών της ζώνης ΕΥΡΩ (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα) θα αντικατασταθούν από τα αντίστοιχα ευρώ. Το σύμβολο του ευρώ είναι το ελληνικό έψιλον με δύο παράλληλες γραμμές, που συμβολίζουν τη σταθερότητα του. Για την Ελλάδα υπολογίζεται ότι μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2002, θα αποσυρθούν περίπου 700 εκατομμύρια τεμάχια χαρτονομισμάτων και 7 χιλιάδες τόνοι κερμάτων δραχμών. Θα αντικατασταθούν από 600 εκατομμύρια τεμάχια χαρτονομισμάτων και 8,3 χιλιάδες τόνους κερμάτων ευρώ.

ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩ

Τα χαρτονομίσματα ευρώ είναι επτά αξιών (5, 10, 20, 50, 100, 200 και 500 ευρώ). Είναι τα ίδια για όλες τις χώρες και φιλοτεχνήθηκαν βάσει σχεδίων του Robert Kalina από την Εθνική Τράπεζα Αυστρίας, απεικονίζοντας αρχιτεκτονικούς ρυθμούς ισάριθμων περιόδων της ευρωπαϊκής ιστορίας, που αποδίδονται με τρία βασικά εικαστικά στοιχεία : παράθυρα, πύλες και γέφυρες. Και για να γκρινιάζουμε, δίκαια αυτή τη φορά, λείπουν ολαοδιόλου, και η αρχαία ελληνική, και η ελληνιστική μα και η βυζαντινή περίοδος.

Τα χαρτονομίσματα έχουν διαφορετικό μέγεθος και χρώμα για κάθε αξία με ανάγλυφη εκτύπωση μερικών στοιχείων για να διευκολύνονται τα άτομα που αντιμετωπίζουν προβλήματα όρασης. Τα χαρτονομίσματα δραχμών θα μπορούν να ανταλλάσσονται με ευρώ στη Τράπεζα της Ελλάδος για 10 χρόνια (μέχρι την 1η Μαρτίου 2012).

ΚΕΡΜΑΤΑ ΕΥΡΩ

Τα κέρματα ευρώ έχουν μόνο μια κοινή όψη σε όλα τα κράτη μέλη. Η άλλη όψη έχει απεικονίσεις, που σχετίζονται με την εθνική ταυτότητα κάθε χώρας. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τη προέλευσή τους τα

κέρματα ευρώ θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν και στα 12 μέλη της ζώνης ευρώ.

Τα κέρματα δραχμών ανταλλάσσονται στη Τράπεζα της Ελλάδος για δύο χρόνια

(μέχρι την 1η Μαρτίου 2004).

Τα κέρματα ευρώ είναι οκτώ αξιών (1 λεπτό, 2, 5, 10, 20, 50 λεπτών, 1 και 2 ευρώ). Τα σχέδια της ενιαίας όψης σχεδιάστηκαν από τον Luc Luycx του Εθνικού Νομισματοκοπείου του Βελγίου και συμβολίζουν την ακεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εθνικές όψεις των ελληνικών κερμάτων φιλοτεχνήθηκαν από τον γλύπτη του Ιδρύματος Εκτύπωσης Τραπεζογραμματίων και Αξιών της Τράπεζας της Ελλάδος, Γεώργιο Σταματόπουλο.

Οι απεικονίσεις των ελληνικών κερμάτων ευρώ είναι :

- 1 λεπτό : τριήρης
- 2 λεπτά : δρόμων ή κορβέτα
- 5 λεπτά : δεξαμενόπλοιο
- 10 λεπτά : Ρήγας Φεραίος
- 20 λεπτά : Ιωάννης Καποδίστριας
- 50 λεπτά : Ελευθέριος Βενιζέλος

1 ευρώ : αθηναϊκό τετράδραχμο του 5ου π.Χ. αιώνα με παράσταση γλαύκας, συμβόλου της θεάς Αθηνάς.

2 ευρώ : Η απαγωγή της Ευρώπης από τον μεταμορφωμένο σε ταύρο Δία, όπως απεικονίζεται σε ψηφιδωτό του 3ου μ.Χ. αιώνα, που βρέθηκε στη Σπάρτη.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ

5 octobre 2001

Cycle " Modernité et persistance des mythes " Sous le haut patronage du Consulat Général de Grèce. La soirée a commencé par un témoignage sonore de Françoise Sagan sur le dramaturge américain Tennessee Williams, suivi par la projection du film *La Descente d'Orphée* (The Fugitive Kind, 1960), de Sidney Lumet, d'après Tennessee Williams. Avec Anna Magnani, Marlon Brando, Joanne Woodward, Maureen Stapleton. Epris d'insolite, Tennessee Williams retranscrit métaphoriquement le mythe orphique dans l'atmosphère humide et sensuelle, moralisante et ségrégationniste du sud des Etats-Unis. Sidney Lumet servi par des acteurs exceptionnels a signé une œuvre bouleversante, fortement symbolique et à plusieurs niveaux de lecture.

A la fin du film, une table ronde sur le mythe d'Orphée, a été tenu avec la participation de Pierre Laville (auteur dramatique, directeur de théâtres, spécialiste du théâtre américain), Yannis Lazarou (diplômé de l'Institut d'études théâtrales de l'Université de Paris III) et Sandrine Villers (maître de conférences à l'Université de Paris VIII et romancière). Yannis Kontaxopoulos fut l'animateur de la soirée.

Yannis Lazarou a présenté le mythe d'Orphée, tandis que Sandrine Villers a parlé du film et de son tournage, donnant certaines clés de lecture. Pierre Laville, homme de théâtre, a introduit et décrit la vie de Tennessee Williams par rapport à son œuvre. Finalement un débat s'est engagé avec le public, nombreux, qui a bravé la fatigue restant sur place pendant plus de 4 heures et demi, pour suivre la totalité de la manifestation.

8 Οκτωβρίου 2001

Εγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης της Κατερίνας Μήτρου, παρουσία πολλών μελών της παροικίας και Γάλλων φίλων. Υπήρξε μεγάλη καθημερινή προσέλευση του κοινού που έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τα έργα της ζωγράφου. Η έκθεση παρατάθηκε μέχρι τις 26 Οκτωβρίου 2001. Ζωγράφος αυτοδίδακτη η νεαρή Κατερίνα Μήτρου, παιδί της παροικίας, βρίσκεται σε περίοδο αναζήτησης με τεχνολογίες και στυλ διαφορετικά. Της ευχόμαστε συνεχείς επιτυχίες.

28 Οκτωβρίου 2001

Εορτάσαμε την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940, στο δημαρχείο του 9ου διαμερίσματος, παρουσία του Πρέσβη της Ελλάδας στη Γαλλία και της κας Κλή. του σεβασμιωτάτου αρχιεπισκόπου Γαλλίας κ. Ιερεμία, του Γενικού Προξένου της Ελλάδας στο Παρίσι, του στρατιωτικού ακολούθου κ. Ζήση, της αναπληρωτριάς εκπαιδευτικής συμβούλου κας Παρασκευοπούλου, του Προέδρου της Κυπριακής Κοινότητας. Η αιθουσα ήταν γεμάτη από τα μέλη της παροικίας. Πήραν το λόγο και εμίλησαν κατά σειρά ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας κ. Α. Τσαπής, που εξήρε την ενότητα του ελληνικού λαού ενάντια στην επίθεση των φασιστικών και ναζιστικών δυνάμεων, στη συνέχεια ο Πρέσβης μας κ. Κλής μίλησε για τη στάση της ελληνικής πολιτείας στη διάρκεια της Κατοχής, που δεν συνεργάστηκε (εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων) με τον κατακτητή και τελικά πήρε το λόγο ο σεβασμιωτάτος κ. Ιερεμίας που μίλησε για το μήνυμα ενότητας

που μας στέλνει η 28η Οκτωβρίου 1940. Επακολούθησε απαγγελία ποιήματος από τη δα Δέλλα και στη συνέχεια τα παιδιά των σχολείων, ντυμένα με παραδοσιακές ενδυμασίες, χόρευαν εθνικούς χορούς. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλα τα παιδιά, τους γονείς τους, τις κες Θεοδωρίδου και Λάσχου όπως και το Χρήστο Μελλισσό γιατί μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα κατάρθωσαν να μας παρουσιάσουν ένα χορευτικό πρόγραμμα ζωντανό, ενδιαφέρον και επιτυχημένο.

31 octobre 2001

Nous avons inauguré l'exposition des photos de Vana Karamaounas (dite Iseult Labote), en présence de nombreux participants. Iseult Labote, après avoir étudié à l'Université de Genève l'histoire de l'art, puis les sciences politiques, elle vit à Athènes et en Italie où elle fait différents stages et se passionne pour la photographie. Mais elle nous a surtout charmé avec les photos qu'elle expose. Elle présente des objets de la vie qu'on n'a pas l'habitude de remarquer, comme une série de bidons de confiture, des barres de fer pour faire du béton armé, la devanture fermée d'un magasin, des bobines de fil, des cordes des raquettes de tennis, ... Tous ces objets inanimés, vils (?), sans particularité artistique inhérente sont photographiés et présentés par Iseult Labote de façon à voir ce qu'on ne voyait pas avant, leur beauté, leur esthétique. Outre la qualité photographique (il y a un piqué et un rendu formidables d'une tôle galvanisée avec toutes ces facettes à couper le souffle), l'émotion est présente parce que ces photos dévoilent la sensibilité d'Iseult Labote de voir la beauté dans le monde qui nous entoure et sa capacité de nous la dévoiler. Une grande artiste !

9 novembre 2001

La Communauté Hellénique de Paris a rendu hommage à l'éditeur et critique d'art TÉRIADE (1897-1983), sous le haut patronage du Consul Général de Grèce, M. Georges Paizis, et dans le cadre des séances exceptionnelles présentées et animées par Yannis Kontaxopoulos. Par sa perspicacité et le rôle qu'il a joué à une période décisive pour l'histoire de l'art moderne, Tériade, de son vrai nom Στρατής Ελευθεριάδης, s'impose aujourd'hui comme une figure de proue de l'histoire de d'art du 20e siècle. Installé à Paris, à partir de 1915, Tériade fut, d'abord le collaborateur de Christian Zervos (Cahiers d'art), et ensuite le créateur de la célèbre revue *Verve*, et l'éditeur d'une série de Grands Livres de bibliophilie. il a su ainsi, en bon Lesbien, marier pour la vie deux jeunes filles qui s'ignoraient confortablement, à savoir, la peinture et la littérature. D'où l'heureuse naissance de livres qu'on pourrait qualifier de conversation entre les deux. Ainsi Matisse, Chagall, Picasso, Giacometti ou Laurens, côtoient si naturellement La Fontaine, Gogol, Lucien, Théocrite ou Reverdy.

S.E. l'Ambassadeur de Grèce, M. Clis, a prononcé l'allocation d'ouverture. Le Président de la Communauté, Dr Andréas Tsapis, s'est ensuite réjoui de l'inauguration de ce nouveau cycle en l'honneur des illustres disparus de la diaspora grecque. Après la projection d'un documentaire sur Tériade, sa veuve Alice, témoigna sur sa vie et son œuvre. Le public

attentionné et spécialisé ne manquait pas. Outre les autorités diplomatiques, l'attaché de presse de l'Ambassade de Grèce, Panagiotis Sotiropoulos et les chers habitués de la Maison de la Grèce, il faudrait citer, Michel Anthonioz, directeur général de la chaîne Arte, Pierre Lecuire, normalien et éditeur d'art avec son épouse la princesse Gagarine, poétesse, Jean Leymarie, professeur d'histoire de l'art et spécialiste de Tériade, Dominique Szymusiak, directrice du Musée Matisse au Cateau-Cambrésis, qui consacrera à partir de l'année prochaine une salle à l'œuvre de Tériade, Claude Bouret, conservateur du cabinet des estampes de la Bibliothèque nationale de France et son épouse, journaliste à la Gazette de l'Hôtel Drouot, Madame Loewy, épouse du libraire légendaire de la rue de Seine, Françoise Lebouc, directrice de la Bouquinerie de l'Institut, André Beaurepaire, scénographe et co-fondateur avec Yannis Tsarouchis et Lila de Nobili de leur Académie parisienne, Pierre Spivakoff, metteur en scène et directeur de théâtre, Claude Séférian, secrétaire général des Amis de Jean Cocteau, Yanna Contou, responsable de la communication de la Société des Amis de Colette, Afroula Phan, représentant le Centre culturel hellénique et de nombreux artistes-peintres et plasticiens de Paris, parmi lesquels on pourrait affectueusement citer Kostas Charalabidis, Christos Santamouris, Markos Kefalonitis, Jenny Goethals, Guildane, et Jean-Pierre Djivanidès. Une soirée émouvante digne du grand Tériade.

12 novembre 2001

La Communauté Hellénique de Paris en collaboration avec les Editions "Hérodotos" a organisé une soirée de présentation de la revue "Mésogeios". La manifestation ont honoré par leur présence S. E. l'Ambassadeur auprès de l'UNESCO M. Vassilis Vassilikos, le Consul Général de Grèce, M. Georges Païzis, la Conseillère de l'Ambassade de Chypre Mme

Malliotis, ainsi que le Directeur du Bureau de Presse de l'Ambassade de Grèce M. Vassilis Karavassilis. Le président de la Communauté a ouvert la séance en souhaitant la bienvenue aux nombreux compatriotes et amis du pourtour méditerranéen, qui étaient présents. Il a rappelé que la Communauté a comme politique de promouvoir toute activité culturelle et éducative de nos compatriotes à Paris et a loué la qualité de réflexion et de problématique de la revue "Mésogeios". Ensuite Mme Sophia Stamoulis, responsable de la revue a parlé des buts poursuivis depuis les quatre ans que la revue existe, nous a fait partagé sa passion de faire traiter dans la revue en même temps les problèmes actuels dans leur globalité et a présenté les problème de rapport Nord-Sud dans une brève allocution, qui avait pour titre : "Méditerranée, les deux rives". Trois collaborateurs de la revue étaient présents et ont pris la parole sur trois sujets différents. Hubert La Marle (épigraphe, spécialiste de l'époque minoenne) nous a parlé de "Minos et son État", donnant des clés pour comprendre la structure de la société minoenne. Il a en plus présenté quelques résultats de déchiffrement de l'écriture linéaire, utilisée par la civilisation crétoise. Marietta Karamanli (Université du Maine, Le Mans) "État et société en Grèce" a brièvement tracé l'évolution de l'Etat et de la société grecs depuis 1831 à nos jours et finalement Hassan Basri Elmas (directeur du CETOB, Université de Paris VIII) nous a présenté "La paix en Méditerranée orientale : Balkans, Proche Orient", en mettant l'accent sur les relations entre la Grèce et la Turquie. Des question de l'auditoire ont permis d'établir une discussion avec les orateurs et la soirée a fini par S. E. M. Vassilis Vassilikos qui a pris la parole pour féliciter l'éditeur et la responsable de la revue pour sa qualité et a rappelé l'héroïque combat qui mènent pour qu'elle continue à paraître.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

*Ελάτε να γιορτάσουμε μαζί.
Venez fêter Noël tous ensemble*

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού και Περιχώρων καλεί όλα τα παιδιά τη Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 2001, στις 4 μ.μ., στο Ελληνικό Σπίτι (9, rue Mesnil, 75116 Paris, M^o Victor Hugo) για να γιορτάσουμε μαζί Χριστούγεννα. Ο Άγιος Βασίλης και το Χριστουγεννιάτικο Δέντρο θα είναι μαζί μας. Κατά τη διάρκεια της γιορτής θα προβληθεί μία ταινία με κινούμενα σχέδια στα ελληνικά.

La Communauté Hellénique de Paris et des Environs invite tous les enfants le dimanche 16 décembre 2001 à 16 : 00 heures à la Maison de la Grèce (9, rue Mesnil, 75116 Paris, M^o Victor Hugo) pour fêter ensemble Noël. Le traditionnel arbre de Noël et le Père Noël lui-même seront avec nous. Un film de dessins animés en grec sera projeté pendant la fête.

LECTURE

PRÉSENTATION AU MUSÉE DU LOUVRE

Η Ελληνική Κοινότητα
Παρισιού και Περιχώρων
σας προσκαλεί στην
παρουσίαση του βιβλίου :

“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ” της Αλίκης Σαμαρά-Κάουφμαν, ερευνήτριας στο Εθνικό Κέντρο Ερευνών Γαλλίας (CNRS) και ειδικής συνεργάτιδας στο Τμήμα ελληνικών, ετρουσκικών και ρωμαϊκών Αρχαιοτήτων του Μουσείου του Λούβρου, τη Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2001 στις 8 : 00 μ.μ., στο Ελληνικό Σπίτι. Το βιβλίο θα παρουσιάσουν ο κ. Alain Pasquier, Conservateur Général du Patrimoine,

chargé du département des Antiquités grecques, étrusques et romaines du Musée du Louvre, και η συγγραφέας.

La Communauté Hellénique de Paris et des Environs vous invite à la présentation du livre :

“ANTIQUITES GRECQUES AU MUSEE DU LOUVRE”

de Mme Aliki Kauffmann-Samaras, chargée de recherche au CNRS, chargée de mission au département des Antiquités grecques, étrusques et romaines du Musée du Louvre, le lundi 17 décembre 2001 à 20 : 00, à la Maison de la Grèce. Le livre sera présenté par M. Alain Pasquier, département des Antiquités grecques, étrusques et romaines du Musée du Louvre et par l'auteur.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το βιβλίο **“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ”** κυκλοφόρησε στην Ελλάδα τον Οκτώβριο 2001, από τις εκδόσεις ΑΔΑΜ, γνωστές για τις εκδοτικές τους επιλογές και την άριστη τυποτεχνική εργασία τους. Το έργο αυτό, που προλογίζει ο διευθυντής του Τμήματος ελληνικών, ετρουσκικών και ρωμαϊκών Αρχαιοτήτων του Μουσείου του Λούβρου, κ. Alain Pasquier, είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιας εργασίας της αρχαιολόγου Αλίκης Σαμαρά-Κάουφμαν και αποτελεί ένα ανθολόγιο αριστουργημάτων, σχολιασμένων επιστημονικά και ιστορικά, μέσα από το οποίο οδηγείται ο αναγνώστης σε μια συναρπαστική αναδρομή στο παρελθόν του μνημειακού μουσείου.

Στο κείμενο -380 σελίδες- που συμπληρώνεται από πλούσια και καλαίσθητη εικονογράφηση-περισσότεροι από 250 έγχρωμοι πίνακες- περιγράφονται περιληπτικά και τεκμηριώνονται επιστημονικά 151 έργα, αντιπροσωπευτικά των διαφόρων τομέων της τέχνης, ενώ ταυτόχρονα εξετάζονται τα προβλήματα της συγκρότησης και της ιστορίας της συλλογής των ελληνικών αρχαιοτήτων, σε σχέση με το λαμπρό χώρο που τις στεγάζει.

Αυτό το βιβλίο-λευκόμα- εξ αιτίας των αφθώνων εικόνων-προσφέρεται σαν μία νοερή περιήγηση στον τόπο και το χρόνο, μέσα από ένα μικρό τμήμα του επιβλητικού μουσείου, που από σύμβολο της μοναρχίας μετεξελίχθηκε σε ναό των τεχνών και όπου, μαζί με πολλούς άλλους καλλιτεχνικούς ξησαυρούς, φυλάσσονται εδώ και δύο αιώνες μερικά από τα αριστουργήματα της αρχαίας Ελλάδας. Τέλος πρέπει να αναφερθεί ότι μέχρι σήμερα δεν υπήρχε μελέτη, στην ελληνική γλώσσα, αφιερωμένη στα αρχαία ελληνικά έργα που εκτίθενται στο άλλοτε ανάκτορο των βασιλέων της Γαλλίας.

Οι **“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ”**, που ήδη από την αρχή της κυκλοφορίας τους δέχτηκαν εγκωμιαστικά σχόλια από τον ελληνικό τύπο, καλύπτουν αυτό το κενό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

Στις 3 Ιανουαρίου 1951, πέθανε στη Κηφισσιά ο Γεώργιος Δροσίνης, Αγίων Θεοδώρων και Διομήδη Κυριακού, στη βίλλα Αμαρυλλίς, όπου ζούσε από το 1938. Μετά από περιπέτειες, το σπίτι που έζησε τα τελευταία 15 χρόνια της ζωής του ο ποιητής, παραχωρείται στο Δήμο Κηφισιάς το 1984, με την υποχρέωση να γίνει Μουσείο και για την μεγαλύτερη αίγλη του Μουσείου, να γίνει και Πνευματικό Κέντρο του Δήμου. Το 1997 ιδρύθηκε ο Σύλλογος Οι Φίλοι του Μουσείου Γ. Δροσίνη, με ένα και μόνο σκοπό: τη λειτουργία του Μουσείου. Το Μουσείο Γ. Δροσίνη έγινε πραγματικότητα. Περιέχει πρωτότυπα βιβλία και προσωπικά αντικείμενα του ποιητή, που ανήκουν στο Λύκειο Ελληνίδων και στο Σύλλογο Φίλων του Μουσείου, που μεριμνά αδιάκοπα για το συνεχή εμπλουτισμό των εκθεμάτων και την εύρυθμη λειτουργία του Μουσείου, σε συνεννόηση με το Δήμο Κηφισιάς, που είναι ο διαχειριστής του κληροδοτήματος Δροσίνη. Τα εκθέματα καλύπτουν τη πολύπλευρη προσωπική ζωή του Δροσίνη: κειμήλια, ιδιόγραφοι χειρόγραφοι, φωτογραφίες. Στο Μουσείο έχει συγκεντρωθεί ολόκληρο το ποιητικό, πεζογραφικό και λαογραφικό έργο του Δροσίνη, καθώς και εκδόσεις βιβλίων, περιοδικών και λεξικών. Η είσοδος στο Μουσείο είναι ελεύθερη (πληροφορίες στα τηλέφωνα 00 30 1 8012642 και 8014105).

Δροσίνης Γεώργιος ποιητής και πεζογράφος, καταγόμενος εκ παλαιότητας οικογενείας άρματολών και αγωνιστών του Μεσολογγίου. Έγεννήθη εις Αθήνας τὸ 1859 καὶ ἀπέθανεν εις Κηφισιάν τὸ 1951. Ἐνεγράφη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μεταγραφεῖς εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν ἐσπούδασε τελικῶς φιλολογίαν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐν Ἀθῆναις σπουδῶν του καὶ μετὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Ν. Πολίτη ἀνεχώρησε διὰ τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἐπὶ τριετίαν παρηκολούθησε μαθήματα φιλολογικὰ εἰς Λειψίαν, Δρέσδην καὶ Βερολίνον.

Ἐνεφανίσθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα τὸ 1878, ἀπὸ τῶν στηλῶν δὲ τῶν σατιρικῶν περιοδικῶν «Ραμπάγῶ» καὶ «Μὴ χάνεσαι» ἔδημοσίευσεν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀράχνη» τὰ πρῶτα του ποιήματα.

Ἀπὸ τοῦ 1878 διηύθυνε μετὰ τοῦ Ν. Πολίτη τὸ περιοδικὸν «Ἐστία». Ἀπὸ τοῦ 1891 ὁμῶς, ἀποχωρήσαντος τοῦ Ν. Πολίτη, παρέμεινε μόνος αὐτὸς εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ μέχρι τοῦ 1898, ὅτε τὴν διεύθυνσιν τούτου ἀνέλαβεν ὁ Ἄδωνις Κύρου, ἀφοῦ εἰς τὸ μεταξύ ἀπὸ τοῦ 1894 εἶχε δώσει εἰς τοῦτο μορφήν ἐφημερίδος. Τὸ 1898 ἐξέδωκε καὶ διηύθυνε τὸ περιοδικὸν «Ἐθνικὴ Ἀγωγή» καὶ ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἐτήσιον φιλολογικὸν ἡμερολόγιον «Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος». Ὡς γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν Ὁφελίμων Βιβλίων ἐπόπτευε τῶν ἐκδόσεων τοῦ συλλόγου καὶ ἐπὶ ἐξαετίαν διηύθυνε τὴν περιοδικὴν αὐτοῦ ἐκδοσὶν «Μελέτη». Συγχρόνως μετὰ τὴν φροντίδα τῶν ἐκδόσεων περιοδικῶν ἐκδόσεων ὁ Δροσίνης ἀναπτύσσει μεγάλην ἐκδοτικὴν δραστηριότητα εἰς ἅλα τὰ εἶδη τοῦ λόγου. Ἐκδίδει ποιητικὰς συλλογὰς, διηγήματα, μυθιστορήματα, ἀναμνήσεις, μελέτας εἰς τὴν σειρὰν τῶν ὀφελίμων βιβλίων, λαογραφικὴν συλλογὴν,

παιδικὰ παραμύθια καὶ τὰ πρῶτα νεοελληνικὰ ἀναγνώσματα διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς νεωτέρας λογοτεχνίας, ὅτε αὕτη εἰσῆχθη ὡς μάθημα εἰς τὴν μέσσην ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τοῦ Ν. Πολίτη. Ὅπως ἀναγνωρίζεται μεταξὺ τῶν σημαντικωτέρων μορφῶν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας καὶ τῶν ἰσχυροτέρων φυσιογνωμιῶν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἔργα του, μεταφρασθέντα μάλιστα καὶ εἰς ξένας γλώσσας, γνωρίζουν ἰκανὴν ἐκδοτικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ζωὴ τοῦ Δροσίνη διήλθεν εἰς συνεχεῖς διακρίσεις. Ἀπὸ τοῦ 1908 γιν. ἐπιθεωρητῆς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀναλαμβάνει κατόπιν τμηματάρχης τῆς Ἀνωτάτης, ἔπειτα τὸ τμήμα Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τέλος τὸ 1924 τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ Μουσείου Κοσμητικῶν Τεχνῶν. Τὸ 1926, μετὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐκλέγεται τακτικὸν μέλος μεταξύ τῶν πρώτων μελῶν αὐτῆς. Διαικρίεται ὡς γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν Ὁφελίμων Βιβλίων καὶ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ Οἴκου τῶν Τυφλῶν, τῆς Σεβαστοπούλειου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, Ἀθλητικῶν καὶ Πνευματικῶν Συλλόγων.

Ὅπως ὁ Παλαμᾶς, ὁ Καμπᾶς καὶ ὁ Πολέμης ἀνήκει εἰς τὴν λογοτεχνικὴν γενεάν τοῦ 1880, ἡ ὁποία ἐμφανισθεῖσα τὸ πρῶτον εἰς τὴν ποίησιν διὰ τῆς στροφῆς τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου πρὸς τὰς γνησίας λαϊκὰς πηγὰς τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς συγχρόνου ἐθνικῆς ζωῆς, ἔδωκε νέαν τροπὴν εἰς ὁλόκληρον τὴν πνευματικὴν ζωὴν. Μεταξὺ τῶν πρωτοπόρων τοῦ ἀντιφροναριστικοῦ κινήματος, ἔγραψεν εἰς γλώσσαν δημοτικὴν καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς λεγομένης «Νέας Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς». Φύσις συντηρητικὴ καὶ λεπταίσθητος ἐτραγούδησε μετὰ ἡσυχίαν καὶ μετὰ αἰσθήματα ἥτιστα

εἰς χαμηλοὺς τόνους καὶ παρέμεινε λεπτός, εὐαίσθητος καὶ εὐγενὴς δεξιότηνης τοῦ ποιητικοῦ κυρίως στίχου.

Ὁ Γεώργιος Δροσίνης ἐξέδωκε τὰ κάτωθι ἔργα, ἐνῶ πολλὰ ἀκόμη εἶναι κατεσπαρμένα εἰς διάφορα περιοδικὰ ἢ παραμμένου ἀνέκδοτα:

Α) Ποιητικαὶ συλλογαί: Ἰστοὶ Ἀράχνης (1880), Σταλακτίται (1881), Εἰδύλλια (1884), Ἀμάραντα (1891), Γαλήνη (1902), Φωτερὰ σκοτάδια (1914), Κλειστὰ βλέφαρα (1918), Πύρην σομφαία Ἀλκωνίδες (1921), Τὸ μοιρολόι τῆς ἡμορφῆς (1928), Θὰ βραδιάξῃ (1930), Εἶπε... (1932), Φευγὰτα χελιδόνια (1936), Σπίθες στὴ στάχτη (1940) καὶ Λαμπάδες (1947).

Β) Πεζοὺς λόγους: Ὁ παράδοξος γάμος (κωμῆδία, διασκευή, 1878), Τρεῖς ἡμέραι ἐν Τήνῳ, Ἐντυπώσεις (1883), Ὁ Μπαρμαπαδημός, ἀναμνήσεις ἀγωνιστοῦ (1884), Διηγήματα καὶ Ἀναμνήσεις (1886), Παιδικὰ παραμύθια, Ἀγροτικαὶ ἐπιστολαὶ (1882), Ἀμαρυλλίς (μυθιστ. 1886), Διηγήματα τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πόλεων (1904), Τὸ βοτάν τῆς ἀγάπης (μυθιστ. 1901), Ἑλληνικὴ Χαλιμὰ, συλλογὴ παραμυθιῶν, τ. 2, Ἔρση (μυθιστ. 1922), Σκόρπια φύλλα τῆς ζωῆς μου, ἀναμνήσεις (1940) καὶ τὸ Ἀθισμένο ξύλο, διηγήματα (1948).

Γ) Μελέται κλπ.: Land und Leute in Nord-Euboea (Λειψία 1884), Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα (τ. 3, 1884), Τὰ ὠραιότερα δημοτικὰ δίστιχα (1924), Τὰ ὠραιότερα δημοτικὰ τραγοῦδια τῆς ἀγάπης (ἐκλογὴ, 1927), Γεώργιος Νάζος καὶ τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν (1936).

Δ) Ἐκδόσεις τοῦ Συλλόγου ὀφελίμων βιβλίων: Αἱ Μέλισσαι, Αἱ Ὀρνίθες, Τὸ Ψάρεμα, Συλλογὴ Φυσικῆς Ἱστορίας, Οἱ τυφλοὶ, Ὁ κνηγὸς καὶ Ἡ σκοπευτικὴ ἀσκῆσις τοῦ ἔθνους. (→ Βιβλίο.) [11]

CINÉ-CLUB

Το Ciné-Club της
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
Στο Ελληνικό Σπίτι
Κάθε Παρασκευή στις 8 μμ.

VONST = Version originale non sous-titrée
VOSTF = Version originale sous-titrée en français

30 νοεμβρίου 2001

20h (VONST) : Ελληνική Κωμωδία

ΤΟ ΣΩΦΕΡΑΚΙ (1960), του Γιώργου Τζαβέλλα.

Με τους Μίμη Φωτόπουλο, Σμαρούλα Γιούλη, Σπεράντζα Βρανά, Νίκο Ρίζο. Μουσική Μιχάλη Σονγιούλ 95'.

Οι περιπέτειες ενός φουκαρά ταξιτζή να ξεχρεώσει το σαραβαλάκι του και να παντρευτεί την κοπέλα που αγαπά.

7 δεκεμβρίου 2001

20h (VOSTG) : Hommage à Méliina Mercouri

ΤΟΡΚΑΠΙ (1964), de Jules Dassin.

Avec Méliina Mercouri, Peter Ustinov, Maximilien Schell, Titos Vandis, Despo Diamantidou, Joe Dassin. Musique : Manos Hadjidakis. Film américain, 118', couleur.

Elisabeth Lipp (incarnée par vous imaginez qui) est une aventurière qui a deux passions dans la vie : les hommes et les diamants. Elle convoite une dague incrustée d'émeraudes d'une valeur fabuleuse exposée sur le mannequin de cire d'un vizir dans une vitrine du Musée Topkapi d'Istanbul. Mais s'en emparer est délicat, car elle est très bien gardée. Obsédée par ce hold-up, Elisabeth renoue avec un ancien amant, spécialiste des opérations difficiles, en vue d'organiser ensemble le coup.

14 δεκεμβρίου 2001

19h : Sous le haut patronage du Consulat Général de Grèce, cinéma d'avant garde, expérimental et "underground".

La dernière séance de l'année, présentée par Yannis Kontaxopoulos, sera consacrée à une initiation à ce monde riche et étrange du cinématographe différent, qui multiplie les possibilités du septième art. La projection en 16 mm et en vidéo de plusieurs courts métrages (dont Un chant d'amour, film maudit de Jean Genet commandité par Nico Papatakis) en donnera un aperçu et essaiera de démontrer que la vraie moralité réside dans l'esthétique et non dans la nature des choses.

Invités : Marcel Mazé, Président du Collectif Jeune Cinéma, ex-directeur du Festival international du film d'Hyères ; Francis Coulon, cinéaste chargé de cours à l'Université de Paris I ; Carole Roussopoulos et Dionysos Andronis, cinéastes, Eléni Bistika, Journaliste à Kauhmerin.

21 δεκεμβρίου 2001

20h (VONST) : Σύγχρονος ελληνικός κινηματογράφος

Η τιμή της αγάπης (1984), της Τώνιας Μαρκετάκη.

Με τους Αννυ Λούλου, Τούλα Σταθοπούλου, Στρατή Τσοπανέλλη, Μουσική Ελένη Καραϊνδρου. 115', έγχρωμο.

Στην Κέρκυρα των αρχών του αιώνα, μια γυναίκα αρνείται να παντρευτεί τον εκούσιο απαγωγέα της, όταν διαπιστώνει πως είναι ένας κοινός προικηθής που παζαρεύει τη προίκα της. Διασκευή της νουβέλλας Για την τιμή και για το χρήμα του Κωνσταντίνου Θεοτόκη. Επτά κρατικά βραβεία ΥΠΠΟ 1983

4 ιανουαρίου 2002

20h (VONST) : Κοινωνικό δράμα

Συνοικία το όνειρο (1961), του Αλέκου Αλεξανδράκη.

Με τους Αλέκο Αλεξανδράκη, Αλίκη Γεωργούλη, Αλέκα Παϊζη, Μάνο Κατράκη, Σαφώ Νοταρά, Βασίλη Ανδρονίδη. Μουσική Μίχη Θεοδωράκη. 95'.

Η μίζερη ζωή των ανθρώπων μιας αθηναϊκής φτωχογειτονιάς και το γκρέμισμα των ελπίδων τους για ένα καλύτερο αύριο. Βραβείο φωτογραφίας Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1961.

11 ιανουαρίου 2002

20h (VONST) : Φαρσοκωμωδία

Ο κύριος Πέτραρχος (1963), του Ντίνου Κατσουρίδη.

Με τους Κώστα Χατζηχρήστο, Λάμπρο Κωνσταντάρα, Διονύση Παπαγιαννόπουλο, Νίκο Φέρμα, Ντίνα Τριάντη, Γιώργο Τσιτσόπουλο. 90'.

Όταν ο πορτιέρης ενός ξενοδοχείου εκλαμβάνεται από κάποιους αφελείς σαν πέραρχος, δράττεται της ευκαιρίας και βοηθά στην αποκατάσταση ενός ζευγαριού ερωτευμένων. Διασκευή της ομώνυμης θεατρικής κωμωδίας του Αλέκου Σακελλάριου.

18 ιανουαρίου 2002

20h (VOSTF) : Le cinéma comme errance psychologique

Le Regard d'Ulysse (1995), de Théo Angelopoulos. Avec Harvey Keitel, Maia Morgenstern, Θανάση Βέγγο, Γιώργο Μιχαλακόπουλο, Εύα Κοταμανίδου, Τζένη Ρουσέα, Στράτο Τζώρτζογλου. Μουσική Ελένης Καραϊνδρου. 180', ψθληθρσ. *Sous prétexte de rechercher les premiers films de l'histoire du cinéma grec, un réalisateur erre de Korytsa, en Albanie, à Skopje, en ex-Yougoslavie et de Bucarest à Constanza, en Roumanie. Il cherche et, sur sa route, croise sa propre histoire, le passé des Balkans, des femmes qu'il pourrait aimer. Prix de la critique au festival de Cannes.*

25 ιανουαρίου 2002

20h (VONST) : Κλασσική ελληνική κωμωδία

Η καφετζού (1956), του Αλέκου Σακελλάριου.

Με τους Γεωργία Βασιλειάδου, Βασίλη Αυλωνίτη, Μίμη Φωτόπουλο, Σμαρούλα Γιούλη, Ελένη Ζαφειρίου. Μουσική Μάνου Χατζιδάκι. 78'.

Μια παμπόνηρη καφετζού ψαρεύει τους πελάτες της με τη βοήθεια δύο δαιμόνιων συνεργατών της και αποκτά φήμη μοναδικού μέντιουμ.

AUTOVISION

CONTROLE TECHNIQUE AUTOMOBILE

EURO FRANCE CONTROLE

Place Clichy
18, rue de Vintimille
75009 PARIS

☎ 01 45 26 12 14

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE
depuis 1929

60, rue Lafayette
75009 PARIS
Tél : 01 47 70 78 14

Le Y grec Restaurant

CUISINE TRADITIONNELLE ET FAMILIALE

Fermé dimanche et lundi soir
24, rue Godot de Mauroy-75009 PARIS
Tél. : 01 42 68 08 51

CONCERTS

DE MUSIQUE GRECQUE

Nova-Musica, en collaboration avec le
Département de Musique de l'Université
Ionienne de Corfou, organise deux concerts de
musique grecque le 28 et 29 janvier 2002
à 20h30 à l'Auditorium Multimédia de l'ADAC
(11, place Nationale - 75013 PARIS.
M° Nationale)

On jouera des œuvres des compositeurs, Michalis
Adamis, Haris Xanthoudakis, Theodoros Lotis, Andreas
Mniestris et Kostas Karathanassis.

Interprètes : Rosa Poulimenou, voix, Spyros Gikondis,
Andreas Georgotas, alto, Giannis Toulis, violoncelle.

Entrée Libre.

Renseignements : Tél. 01 43 61 55 91
e-mail : novamusica@infonie.fr
NOVA-MUSICA, 9, bd. Mortier, 75020 PARIS.
ASSOCIATION 1901

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας
παρισιού & περιχώρων

δεκέμβριος 2001-ιανουάριος 2002

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Ανδρέας Τσαπής

Επιμέλεια : Bernard Chabrol

Εκδίδεται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

η° 15

to deltio

bulletin d'information de la communauté hellénique

de Paris et des environs

décembre 2001-janvier 2002

Directeur de la publication : Andreas Tsapis

Conception graphique : Bernard Chabrol

Edité par la COMMUNAUTE HELLENIQUE
DE PARIS ET DES ENVIRONS

9, rue Mesnil, 75116 Paris - Tél : 01 47 04 67 89 - Fax : 01 47 04 68 13 - Permanence : 15-19h les jours ouvrables

ISSN : 1297-3262 - N° Commission Paritaire : 0502G79645

Prix de l'abonnement annuel : 16 Euros

OLYMPIC
AIRWAYS

Un **1** seul terminal à Athènes pour toutes nos destinations
afin de faciliter les correspondances de nos passagers

Deux vols directs par jour vers Athènes

Trois vols directs par semaine pour Thessalonique

Trente-trois destinations dans toute la Grèce

Quarante-trois ans d'expérience

Qui dit mieux ?

3, rue Auber 75009 Paris

Tel. 01 44 94 58 58

Fax 01 44 94 58 69

Internet : olympic-airways.gr

ou à vos agences de voyages